

Foto: DK

Petra Koršič

Naseli me, znova

Bele svetlobe

*Moje samote so bele svetlobe. (Janez Ovsec)
Ob 80-letnici Lojzeta Lebiča*

*

Jaz sem ladja,
s katere je hupalo.

Ko je zaplula,
ko je pristajala.

Ko si odhajala.

*

Iz pristana
mahaš ladji,
s katero si priplula.

Ne veš, komu mahaš,
veš, čemu mahaš.

*

Ko sem odhajala,
se je pred mano
trgalo nebo.

Nepremična sem
obtičala v koloni.
Dež je lil in črno

nebo se je očistilo
v jasnino. Ladja je
neustavljivo

prevažala,
vsakega na svojo
obalo sanj.

*

Pod isto murvo
so se zvrstili,
isto drevo
je metalo
senco,
ista senca
je
oplazila
mene.

*

Pod srcem je
velik rov,
občasno ven
skoči
Alica,
noter
padajo
le kamni.

*

Ladje so se ujele
v vejevje, ko so
plule po nebu.
Če bi se nagnila,
bi vedela do
doma. Nikoli
zares – hrib zakriva,
kar je spodaj.

*

V popolni temi,
ko stopaš pozorno,
so koraki šteti,
tipaje,
se zdi
prostor
manjši.

*

Kar je gori, se je skrčilo
v belo kvadratno platno,
in se boči, plapolala nad mojo
glavo kot baldahin,

vse drugo je nepremično
in mirno.

Naseli me, znova

Martial Raysse, Pompidou, Pariz, pomlad 2014

*

15. avgusta

zableše veter med prsti
na nogah
odprti sandali
kličejo
dežne kaplje
da se nedolžnost
vrne
na nebo

*

Vsakodnevno srce

lahko bi bil zaboj
poln zrelega sadja
lahko poimenuješ
beautiful love
lahko preprosto rečeš
hvala
mar si – merci
leteče drevo
z izruvanimi koreninami
hiti v nebo

*

Fronta

pomladno jutro se začne
v levem kotu zgoraj
s svetlo lučko
spodaj bujno raste
bršljan

ko preplezaš na vrh
globusa
začneš
lizat sladoled

iz odprtih konzerv
v jarkih sije rdeča
svetloba
in padli vojak
kliče
pustite nam upanje
dragi prijatelji

*

Ne vem zate, samo ...

privzdigneš obrv in me
od strani pogledaš

nekaj imaš povedati
in morda se le zdi

moja lica so zardela

priprt pogled je
rdeč
ko gleda
z vijoličastega

ozadja

*

Ljubljena svoboda

v kotu sključena
lutka za risanje
zraven paleta
in kup stisnjenih
barvnih tub

neki čevelj je
pohodil
razgaljeno
ahilovo tetivo

neki čevelj
pohodi
gleženj drugega

*

Here the beach, here below

poletje je

samo na nekoga
pada dež

tega ob strani

*

Ancient friend

dovolj je eno oko
a z dvema vidiš
globino

*

Dekle

ki se okopa v
izvirku
drži v
desnici srce

njene ustnice so
rdeče kot dva
nageljna med
bršljanom

vodo in nebo
se slika modro

*

Tisto oko, ki vztrajno

gleda iz trikotnika,
je vedno na stropu,
ne glede na to,
kako visoko se strop izmika.

*

Si že pripravljen?

Trava ni
nikoli
pripravljena,
čeprav raste
zato,
da čaka
na
boso nogo
ali kosca.

*

Zareži vame prečno,

kot zaseka sekira,
da pade drevo in
lahko prešteješ
kolobarje, opazuješ
hitrost rasti, zareži
prečno, ne da odteče
kri, da se pred teboj
odpre življenje, ne v
besedah, ne z besedami,
dejansko, in v tebi.
Ko se začne šteti,
znova, ponovi.